

به پاکستان باید پاسخ دندان شکن داد!

حادثه ای را که افغانستان در روز مراسم مذهبی خود (بزرگداشت از عاشورای حسینی) بتاریخ پانزدهم قوس سال روان در کابل و مزار شریف شاهد بود که در آن بیش از ۸۰ تن از جوانان و نو جوانان افغانستان اعم از شیعه و سنی در حالیکه مشغول عزاداری از شهادت امام حسین (ع) نواده رسول خدا (ص) بودند، به خون غلطیده و شهید شده و ده ها فرد سوگوار دیگر در این واقعه زخم برداشتند. تاریخ این جنایت هولناک را در حافظه خود ثبت و با تمام جزئیات آن به نسل مابعد انتقال خواهند داد و جهانیان نفرین اش را نثار عاملین این حادثه خاصاً پاکستان خواهند نمود.

اینکه مسوولیت این حادثه المناک را گروهک جنگوی به عهده گرفت پرده از جنایات آی اس آی برداشت و به جهانیان نشان داد وقتیکه گروهک یا سازمانی چون آی اس آی لجام گسیخته می شود و افسارش رها می گردد تا چه اندازه به خود حق میدهد تا حادثه یا حوادثی را در گوشه و کنار دنیا رقم بزند و تا چه اندازه بی باکانه خون بریزاند و قتل عام نماید و تا چه اندازه به بازی موش و پشک ادامه داده گروهک های را خلق و آنها را به ماورای سرحداتش ارسال و جنایت و بربریت و توحش اش را به نمایش بگذارد.

بر همگان هویدا و آشکار است که گروه جنگوی متشکل از افراتیان مذهبی و وهابیان تند رو اند که از دیر زمان تا کنون از سوی سازمان جاسوسی آی اس آی ساخته شده و به منظور بقا و دوام این سازمان جاسوسی حامی تروریسم در قلمرو آن کشور فعالیت و به شیعه کشی و نسل کشی می پردازند، امسال چندین بار دست به قتل عام هزاره های شیعه در پاکستان زد و چندین فرد بیگناه را بی رحمانه به شهادت رساندند، که نمونه بارز آن قتل عام جمعی ۲۸ تن از زاپرین شیعه در خاک پاکستان بود که بیرحمانه از موتر پیاده و به رگبار بستند و کشتند و دریدند، برادر بزرگترش لشکر طیبه بارها در هندوستان دست به جنایت و کشتار افراد بیگناه زدند و واقعه چون هوتل تاج محل را خلق نمود که در آن صدها فرد بیگناه به کام مرگ فرو رفتند و خانواده های زیادی داغدار شدند، گروهک های دیگری مثل، سپاه صحابه، گروه طالبان و شبکه حقانی چون لشکر جنگوی و طیبه ابزار دست سازمان جاسوسی آن کشور اند و به اشاره آن سر می برند و می تازند و یاجوج و ماجوج وار در هر گوشه ظاهر و دست به کشتار می زنند و در اخیر بسیار ساده مسوولیت این قتل و کشتار را به عهده می گیرند و جامعه جهانی سکوت و خاموش نظاره می کنند و گاهی به خود جرأت میدهند تا حادثه ی را محکوم کنند، اینکه جامعه جهانی، سازمان ناتو، سازمان ملل متحد و مشخصاً شورای امنیت این سازمان چرا در قبال این جنایات هولناک که از سوی آی اس آی در گوشه و کنار دنیا از هندوستان شروع تا افغانستان، چین، ایالات متحده امریکا، اسپانیا، افریقا، بریتانیا و ... رقم زده می شوند و ده ها فرد بیگناه را به خون می نشانند، سکوت اختیار نموده و در مقابل این کشور که بی باکانه قوانین و مقررات بین المللی را نقض و آزادانه فراتر از آن عمل می نمایند اقدام نمی کنند خود سوال بر انگیز است، مگر وظیفه شورای امنیت سازمان ملل متحد چیست، مگر سازمان ملل متحد به منظور جلوگیری از منازعات بین المللی بعد از جنگ جهانی دوم ایجاد نشد، مگر افغانستان و پاکستان عضو این سازمان نیستند، مگر صدها فیر راکت که از آنسوی خط دیورند به قلمرو افغانستان اثابت نموده و ده ها فرد بیگناه را به خون غلطاند، نقض صریح حاکمیت ملی افغانستان ذریعه پاکستان نبود، مگر خون که از انسان افغانستانی جاری می شود رنگش سرخ نیست و از نوع بشر به حساب نمی آید، مگر انسان افغانستانی حق زندگی و زیستن در فضای آرامش و صلح و ثبات را ندارد، و بالاخره مگر انسان افغانستان از آوان تولد محکوم به این است که پرونده قتلش را سازمان آی اس آی امضا و چوچه کثیفش با دستان ناپاک و لجن آلودش وی را به قتل برساند و سایرین منتظر باشد که تا نوبتش برسد، مگر این انسان افغانستانی بارها حقوق و آزادی هایش از سوی عمال آی اس آی صلب و حق حیات، حق تحصیل، حق زندگی نمودن در آرامش که از جمله حقوق عندی و انفسی اش اند از وی ستانده نمی شود، شورای امنیت ملل متحد و خود آن سازمان تا کی سکوت اختیار می نماید تا حکومت پاکستان بدرد و قتل عام های را در گوشه و کنار دنیا رقم زند.

اکنون ایجاب می نماید به منظور اعتماد و باور مردم به سازمان ملل متحد، سازمان جهانی حقوق بشر و سایر نهاد های که در عرصه عدالت و حقوق بشر فعال اند، این نهاد ها دست به اقدامات عملی بزنند و نگذارند که انسان افغانستانی بیش تر از این قربانی امیال و خواسته های سازمان تروریستی آی اس آی گردد و باید این سازمان مثل القاعده و سایر شبکه های تروریستی جزء لیست سیاه ملل متحد گردیده و تحت پیگرد قانونی قرار گیرد و پاسخگویی سفاکی ها و خونریزی هایش باشد تا دیگر اشک یتیمی به منظور از دست دادن والدین اش نریزد و مادری در فراق جوانش که با هزار امید و آرزو بزرگش نموده سوگوار و زنی به خاطر قتل شوهر و اولادش خون نگیرد. باید این نهادها هرچه عاجل در این راستا اقدام کنند تا مرحمی باشد برای کسانیکه خانواده اش را در این حادثه المناک از دست داده و بفهمد که

حامیانی در این کره خاکی اند که دنبال تحقق عدالت اند و پیامی باشد برای جانپان تاریخ که بقای خود را در نابودی دیگران جستجو می کنند.
به امید تأمین عدالت

پایان